

عنوان مقاله:

ویژگی معماری اسلامی شهر اصفهان بر اساس برخی بناهای مذهبی شهر

محل انتشار:

همایش منطقه ای تاثیر آموزه های اسلامی در پیشرفت علوم و فن آوری های نوین (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهدی جمالی نژاد - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

جعفر کریمی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه پیام نور تهران

مصطفی قاسمی زاده - مدرس دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

معماران مسلمان مانند سایر مسلمانان شالوده های معماری مسلمانان را شکل دادند که در آن توجه به جنبه های روحانی محیطی شاخص اصلی قلمداد شده است که خود برگرفته از قرآن کریم می باشد. در معماری اسلامی-قرآنی بر اساس اصل وحدت، تمرکز مطرح می شود. تمرکز بینشی و عقلایی، تمرکز مادی، تمرکز جغرافیایی و تمرکز اجتماعی. در این میان هنر و معماری جوابگوی نیازهای انسانی نیست، بلکه مسئولیتی بالاتر از اینها بر عهده دارد و مسئولیت او ایجاد حسن رابطه انسان است با خود، عالم، جامعه و دنیای برتر و همه تلاشها در ایجاد این رابطه ها و در همه این رابطه ها هدف اصلی همانا ارتباط با معبود و خالق همه جهان است. در این پژوهش نیز با توجه به پیشینه گرانسنگ شهر اصفهان در زمینه اعتقادات مذهبی-اسلامی برگرفته از قرآن و نقش دول اسلامی در ساختار شهری، به بررسی معماری اسلامی در این شهر پرداخته شده است که به طور نمونه معماری مسجد شیخ لطف الله و خانه بدیع مورد بررسی قرار گرفته است. آنچه در بررسی این دو بنا حاصل گشت این بود که ساختار معماری این دو بنا به گونه ای طراحی شده است که تمامی جنبه های روحی-روانی و مادی یک شخص را برآورده ساخته به گونه ای که توجهی ویژه به روح و روان او دارد و شاخص ترین الگوهای تبلور کالبدی مملو از عشق و عقاید مذهبی معماران مسلمان برگرفته از قرآن است.

کلمات کلیدی:

اسلام، معماری، شهر اصفهان، معمار مسلمان، مسجد شیخ لطف الله، قرآن کریم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/251782>

